

en lettere gennemførlig Adgang til Overførelse af Smaaarealer fra en Ejendom til en anden.

Kapitlet om *Jordboniteringsforretninger* er i det væsentlige ganske i Overensstemmelse med de nuværende Bestemmelser; dog er der i § 19, Stk. 2, foreslaaet en Bestemmelse om, at Landbrugsministeriet bemyndiges til som Vejledning ved Udførelse af Jordboniteringsforretninger at lade sætte nogle *Prøvetakster i hver af Landets Kommuner*. Da den gamle Hartkornsansættelse er forældet, har man baade i det Udvalg, som udarbejdede Forslaget til Lov af 3. April 1925, og i det Udvalg, der har udarbejdet nærværende Forslag, overvejet, hvorledes der vil kunne raades Bod herpaa. En almindelig Omtaksation vilde være yderst bekostelig, og det foreslaas derfor, at der sættes nogle Prøvetakster i hver Kommune som en Vejledning for de lokale Boniteringsmænd. Det foreslaas, at de med disse Arbejder forbundne Omkostninger afholdes af Statskassen.

Kapitel V om *Skelsætningsforretninger*, der afløser et Kapitel i Udstykningsloven af 1925 om Konstatering af Ejendomsgrænser, indeholder nye Bestemmelser, hvorefter der altid paa Stedet vil kunne træffes en Afgørelse af Skelspørgsmaal. Afgørelsen foreslaas truffet af en Landinspektør, eventuelt med Bistand af to Hegnsynsmænd, dog med Appel til de ordinære Domstole. I den nuværende Udstykningslov indeholdes der ikke Regler for Afgørelse af Skelspørgsmaal, hvis en af Parterne udebliver fra Forretningen, eller hvis der ikke opnaas Enighed om Skellets Beliggenhed. Dette fører til fortsat Usikkerhed om mange Skels rette Beliggenhed, og De samvirkende Landboforeninger, De samvirkende danske Husmandsforeninger og Det danske Hedeselskab har derfor allerede i 1935 foreslaaet, at der indføres Regler for endelig Skelsætning.

Kapitel VI om *Berigtigelse af Ejendomsforhold* i visse Tilfælde er ligeledes ny. Bestemmelserne tager Sigte paa Lokalteter som f. Eks. paa tidligere Godsjord eller i Fiskerlejer, hvor der er opstaaet Forvirring i Ejendomsforholdene.